

İhtilalin Gelişimi

Fransız İhtilali kısa sürede sonuçlanan bir hareket olmamıştır. İhtilalin yarattığı **düzensizlik, çatışmalar uzun süre devam etmiş,** **yeni rejimin ilkelerinin toplum tarafından benimsenmesi zaman almıştır.**

Fransa'da iç karışıklıklar sürerken **Kral XVI. Louis eski düzeni yeniden kurabilmek umuduyla dış yardıma bel bağlamıştır.**

20 Haziran 1791'de ailesi ile Fransa'dan kaçma girişiminde bulunmuştur.

Ancak yakalanarak Paris'e geri getirilmiştir. Kralın bu hareketi özellikle **Cumhuriyetçiler arasında** kralsız bir yönetimin mümkün olabileceği inancının uyanmasına yol açmıştır.

Aslında başlangıçta **İhtilale öncülük eden burjuvazi, kral ve liberal görüşe yakın aristokratları** yanına çekmek ve yeni düzeni birlikte kurmak istemiştir.

Ancak **XVI. Louis'in bu konuda isteksiz olması,**

aristokratların da tutucu davranarak eski düzenin geri gelmesi için çaba harcamaları ve

Fransız kraliçesi Marie Antoinette'in kardeşi Avusturya Kralı II. Leopold'dan **yardım istemeleri** üzerine **işbirliği ihtimali ortadan kalkmıştır.**

Bu süreçte Kurucu Meclis'te **iki yıl süren** çetin tartışmalar sonucunda **yeni bir anayasa** hazırlanmış ve **14 Eylül 1791'de** **kral tarafından onaylanarak yürürlüğe girmiştir.**

Böylece Fransa'da **mutlak monarşi dönemi sona ererek meşruti monarşi dönemine geçilmiş,**

Kurucu Meclis kendini feshetmiş, yeni seçimlere gidilmiştir.

745 üyeden oluşan **yeni meclis 1 Ekim 1791'de toplanmıştır.**

22 Eylül 1792 tarihine kadar görevine devam eden **meclis** **tutucular ve ilericiler olarak iki gruba ayrılmıştır.**

Yasama Meclisi dönemi

içte ayaklanmalar ve siyasi çekişmelerle geçerken,

dışarıda bir devletler bloğu ile girişilen **İhtilal Savaşları** başlamıştır.

Cumhuriyet taraftarları **dış güçlerin koruduğu kralı Tuileries Sarayı'nı** basarak karısı ile birlikte tutuklamıştır.

1792 yılının Eylül ayında yabancı güçler Kuzey Fransa'da durdurulmuştur.

Yasama Meclisi **20 Eylül 1792'de yerini**

KONVANSİYON MECLİSİ'NE bırakarak dağılmıştır.

Konvansiyon: bir anayasa yapmak ya da bir anayasayı değiştirmek için toplanan olağanüstü ve geçici meclis.

Ne yazık ki b i r şey yemeden

.şarap içemezdi m . Fakat tedarik etmek için ne yapmalı?

B u köşeye ekmek saklamam imkansızdı. U şaklara

aldırmak kendimi ele vermek ve hem de ev sahibine

hakaret etmekte. Kendim almaya da cesaret edemedim.

Yanı kılıçlı güzel bir efendinin ekmekçi dükkanına giderek

bir yarım ekmek satın alması olacak şey miydi ?

Nihayet kendisine **köylülerin ekmeği olmadığını söyledikleri**

zaman "**öyle ise çörek/pasta yesinler**"qu'ils mangent de la brioche demiş

olan

bir **büyük prensin** sözünü hatırladım. **Çörek satın aldım.**

Bunu yapabilmek için de ne merasimler ! Bu n iyetle

sokağa yalnız çıkarak çoğu vakit bütün şehri de yaşıyor, bir tanesine

girmeden önce otuz pastacı dükkanının

önünden geçiyordum.

Jean Jacques Rouseau, İtiraflar I, Çev. Reşat Nuri Güntekin

Konvansiyon Meclisi Dönemi

Meclis ilk iş olarak 21 Eylül 1792'de **KRALLIĞI KALDIRMIŞ ve CUMHURİYETİ İLAN ETMİŞTİR.**

Böylece Fransa'da **krallık dönemi** sona ererek I. CUMHURİYET DÖNEMİ başlamıştır.

Kral ve Kraliçe vatana ihanet suçundan yargılanarak önce 21 Ocak 1793'te kral, 16 Ekimde de karısı Marie Antoinette idam edilmiştir.

Konvansiyon döneminde yasama ve yürütme yetkileri **Konvansiyon Meclisinin elinde toplanmıştır.**

Bu dönemde de iç karışıklar bir türlü son bulmamıştır.

Bir yandan **Kral ve Kraliçenin idamı ile büyük iç ayaklanmalar çıkarken,**

öte yandan **ihtilalden umduğunu bulamayan ve ihanete uğradıklarına inanan köylüler ve işçiler ülkenin hemen her yerinde rejime başkaldırmıştır.**

Tüm bunların yanı sıra **İhtilali yapan kadrolar** arasında da **siyasi görüş ayrılıkları ortaya çıkmıştır**,

Girordinler liberal ve ılımlı kanadı temsil ederken,

Jakobenler devrim ilkelerinin yerleştirilmesi için **radikal ve sert** tedbirlerden yana olmuşlar, gerekirse **kan dökülmesini** savunmuşlardır.

Girordinlerin lideri Georges Jacques Danton iken,

Jakoben cephesinde **Robespierre** ve **San Just** ön plana çıkmıştır.

Bir süre yönetimi ele geçiren **Robespierre** Fransa'da **terör dönemi** **başlatmış**, olağanüstü yetkilere sahip **Kamu Selameti Komitesi** ve **İstiklal Mahkemeleri** kurulmuştur.

Toprak reformu gerçekleşmemiş,

siyasi istikrarsızlık ve savaş koşulları altında

paranın değeri düşerek

temel gıda maddelerinin fiyatı artmıştır.

Bu durum yönetimin aşırı baskı uygulamasına neden olmuştur.

Terör dönemi boyunca **idam edilenlerin %8'inin aristokrat, %14'ünün burjuva, %6'sının din adamı, %70'inin köylü ve işçi kökenli olması **Konvansiyon yönetimi hakkında bir fikir verecek niteliktedir.****

Gelişmeler geniş halk kitlelerinde **devrim ve cumhuriyete karşı kalıcı bir tepki yaratmıştır.**

Konvansiyon döneminde Fransa bir yandan da **dış düşmanlarla İhtilal Savaşlarını** sürdürmüştür.

İçte düzen bir türlü sağlanamazken

dışarda şaşırtıcı bir şekilde başarılı olunmuş,

Avusturya, Prusya, İngiltere, Hollanda ve Piyemonte ile tek başına **başarılı bir şekilde mücadele etmiştir.**

Hatta karşısındaki devletler **bloğunu püskürtmekle kalmamış**, karşı saldırıya geçmiştir.

Belçika'yı ilhak etmiş, Hollanda, İsviçre, Kuzey İtalya'ya kadar genişlemiştir.

Ancak içeride şiddet ve baskı yönetimi dayanılmaz hale gelince ılımlı Cumhuriyetçilerle Ulusal Ordu işbirliği yapmış,

Robespierre ve taraftarları yakalanarak idam edilmiştir.

Ardından yeni bir anayasa hazırlanmış,

Konvansiyon Meclisi dağılarak

26 Ekim 1795'te yerini DİREKTUVAR YÖNETİMİNE bırakmıştır.

Political Map of Europe

YourEuropeMap.com
is sponsored by
pocket-talk.org
Your Free Travel Dictionary!

Direktuvar Dönemi

28 Ekim 1795 ile 9 Kasım 1799 tarihleri arasında süren Direktuvar döneminde **yasama gücü Meclis'e aitken**, **yürütme yetkisi beş kişiden oluşan ve Direktuvar adı verilen** kurula devredilmiştir.

Direktuvar Döneminde de Fransa'da bir türlü **beklenen istikrar sağlanamamış, iç çatışmalar devam etmiştir.**

Bunda **yeni yönetimin çok dar bir tabana dayanmasının** da büyük rolü vardır.

Kralık yanlıları ve aristokratlar kadar **cumhuriyetçiler de yeni yönetimden** memnun olmamışlardır.

Köylü ve işçilerin sıkıntılarını giderecek tedbirler alınmadığı için **bu gruplar da yönetime destek vermemişlerdir.**

Ayrıca **Fransız ekonomisi de çok kötü durumdadır. Sıkıntılar dan bunalan ve gitgide devrime inançları azalan Fransız halkı** tarihte pek çok kez olduğu gibi **mucizevi bir şekilde** kendisini bu durumdan kurtaracak bir **kahraman** aramaya başlamıştır.

Kısa süre sonra bulunan bu kahraman Fransa'nın kaderinde önemli bir rol oynayacak olan **Napoleon Bonaparte'tir.**

Napoleon Bonaparte 1769'da Korsika'nın Ajaccio şehrinde **İtalyan kökenli** bir ailenin oğlu olarak dünyaya gelmiştir.

Daha sonra **Fransa'da askeri eğitim almış**, 1785'te **topçu subayı** olarak orduya katılmıştır. 1793 yılındaki **Toulon ayaklanmasında** büyük bir başarı göstererek **İngilizlerin püskürtülmesinde** etkin bir rol oynadığından henüz **24 yaşındayken generalliğe yükseltilmiştir.**

O dönemde yüksek rütbeli askerlerin arkasında genellikle onları **destekleyen bir siyasetçi** bulunmaktaydı. **Napoleon'u da Robespierre desteklemiştir.**

Ancak Robespierre'in yıldızı sönünce Napoleon'da unutulmuştur.

1795 Ekim'inde Direktuar yönetiminin ilk günlerinde **Paris'teki kuvvetlerin başına getirilip, kral yanlısı bir ayaklanmayı bastırmak** üzere olayları kontrol altına alınca yeniden hatırlanmıştır.

Direktuar kendisini Fransa Ordusu komutanlığına getirmiştir.

Önce **Kuzey İtalya** üzerine yürüyen Napoleon **Avusturya ve Piyemonte ordularını yenilgiye uğrattıktan** sonra

Viyana'ya doğru ilerlemeye başlamıştır.

Avusturya'nın barış talebi üzerine **17 Ekim 1797'de Campo Formio** Anlaşmasını imzalamıştır.

Napoleon'un tecrübesiz askerlerle ve kendisinden sayıca çok güçlü ordulara karşı

- Fransız ordusu 30.000 kişi iken savaştığı Avusturya ordusu 50.000 Piyemonte ise 70.000 kişiden oluşmaktaydı-
- **kazandığı büyük başarı onun Fransız halkının gözünde yaşayan bir efsane haline gelmesine neden olmuştur.**

İtalya'dan akan servet Fransa'nın mali durumunu düzeltmiştir.

Campo Formio Anlaşması ise siyasi açıdan büyük bir zafer getirmiştir.

Anlaşmaya göre

Avusturya, Belçika'nın Fransa'ya ait olduğunu kabul etmiş,

Venedik Cumhuriyeti Avusturya ve Fransa arasında bölüştürülmüş,

Adriyatik'te Venedik'in olan **Yedi Ada ve Venedik donanması** **Fransa'nın olmuştur.**

Napoleon'un Avusturya'ya karşı kazandığı zafer itibarını iyice artırınca bu durum **Direktuarı rahatsız etmiştir.**

Üstelik Napoleon'un **askeri başarılarını siyasi sonuca dönüştürmeyi amaçladığını** anlayınca

endişeleri artmış ve onu Fransa'dan uzaklaştırmak için **Mısır seferine** memur etmişlerdir.

Aslında Napoleon da bu sefere çok isteklidir.

Çünkü **Mısır Hindistan'ın anahtarı niteliğinde olup,**

Mısır'ı elinde tutan güç, Hindistan'a ulaşmak konusunda büyük bir avantaj elde edecektir.

Bu nedenle **Napoleon Mısır fatihi olarak ününe ün katmak ve Hindistan'ı yeniden Fransa'nın sömürgesi yapan kahraman olarak Fransız halkının kalbinde yer etmek için kendisi de bu göreve çok istekli olmuştur.**

Hatta **Napoleon Dış İşleri Bakanı Talleyrand** ile birlikte **Mısır'ın işgali** konusunda **Direktuar hükümetini ikna etmek için girişimlere başlamıştır.**

13 Eylül 1797 tarihinde Napoleon Talleyrand'a gönderdiği mektupta

Mısır'ın bu güne kadar Avrupalı bir devlete ait olmadığını belirterek,

Fransa'nın Mısır'a yerleşmesinin Avrupa'da herhangi bir uluslararası çatışmaya neden olmayacağını iddia etmiştir.

Talleyrand bu görüşler doğrultusunda Mısır seferinin kolay ve gerekli olduğu konusunda **Direktuar** yönetimini ikna etmeye çalışmıştır.

Napoleon ve Talleyrand'ın Mısır'ın işgali konusundaki fikirlerine Direktuar içinden sadece bir kişi karşı çıkmıştır.

Diğer üyeler biraz da **İtalya'da kazandığı zaferler sebebiyle büyük prestij kazanan ve hükümet için problemler yaratmaya başlayan Napoleon'u Fransa'dan uzak tutma düşüncesinin de etkisiyle Mısır seferinden yana tavır koymuşlardır.**

Direktuar tarafından yayınlanan resmi emirle **Bonaparte Mısır seferi ile görevlendirilmiştir.**

Fransa'nın Mısır seferine karar vermesindeki temel faktör İngiltere'dir.

Fransa 1763'ten beri kaybettiği **HİNDİSTAN SÖMÜRGESİNİ**
İNGİLTERE'DEN geri almak istemektedir.

Bunun en kısa yolu ise

önce Mısır'ı işgal edip,

oradan Kızıldeniz yolu ile Hindistan'a uzanmaktır.

Ancak **seferi meşrulaştırmak için göstermelik bir**
gerekçenin ardına sığınılarak bölgedeki **Memlûk beylerinin**
Fransızlara yaptığı zulüm bahane edilmiştir.

19 Mayıs 1798'de **Napoleon komutasındaki Fransız donanması** askerler, dil bilimciler, coğrafyacılar, arkeolog ve diğer akademisyenlerle birlikte Toulon Limanı'ndan hareket etmişlerdir.

Fransız askerleri herhangi bir karşı koyma olmadan **İskenderiye'ye** çıkmışlar, 25 Temmuz'da Kahire'ye girmişlerdir.

Ancak Napoleon Yukarı Mısır'da tutunamadığı gibi, **Kızıldeniz limanlarını da kontrol altına alamamıştır.**

Bu sırada Fransız donanmasının Ebuhor'da Nelson komutasındaki İngiliz gemileri tarafından yakılması ve Akdeniz yoluyla yardım gelme ihtimalinin kalmaması üzerine Fransızlar adeta Mısır'da mahsur kalmışlardır.

Çaresiz kalan Napoleon Suriye üzerine yürümüştür.

Ancak Cezzar Ahmet Paşa komutasındaki Osmanlı askeri buna imkân vermeyince bir sonuç alamadan **Suriye'den geri çekilmek zorunda kalmıştır.**

Fransız birliklerinin sayıca günden güne azalması,

Fransa'dan yardım gelme umudunun kalmaması üzerine

Napoleon Mısır'da uzun süre kalamayacağını anlamıştır.

Üstelik bu başarısızlık **onun itibarına gölge düşürüp**, siyasi kariyerine zarar verebilecektir.

Eylül 1799'da dört parça küçük gemi ile **gizlice Fransa'ya** geri dönmüştür.

Direktüvar Dönemi'nde de iç politikada istenen sonuçların alınamaması ve özellikle Mısır'da Fransız ordularının aldığı başarısız **sonuçlar yönetimin itibarını iyice zayıflatmıştır.**

Hükümet aleyhtarları gösteriler başlamıştır

Napoleon Fransa'ya geri döndükten sonra muhalif güçlerle işbirliği yaparak 9 Kasım 1799'da Direktüvar yönetimine son vermiştir.

Üç Konsül Dönemi

Napoleon Direktuvar yönetimini dağıttıktan sonra **10 Kasım 1799'da** üç konsülden **oluşan bir hükümet kurmuş**, kendisi de **birinci konsül** olmuştur.

Bundan sonra **dört yıl süreyle Birinci Konsül** olan Napoleon Fransa'nın yönetimini ele almıştır.

Bu dönemde

yeni bir anayasa yapılmış,

toprak reformu gerçekleştirilerek **köylülere toprak dağıtılmış,**

ülke içindeki çatışmalara son verilerek **düzen ve huzur sağlanmış,**

pek çok yeni kanun yapılmıştır.

Fransız halkı İhtilalden sonra **ilk kez rahat bir nefes alarak normal hayatına geri dönebilmiş,**

geniş **köylü kitleleri memnun edilmiştir.**

Böylece Napoleon bir **efsane** haline gelmiştir.

Ardından **1804 yılında yaptığı bir referandumla kendini İMPARATOR olarak seçtirmiştir.**

Fransa'da I. Cumhuriyet dönemi sona ermiş, sanki hiç devrim yapılmamış gibi imparatorluğa geri dönmüştür.

Ancak kendisi 1804'te İmparator olduğunda "**Cumhuriyet hükümeti bir İmparatora emanet edilmiştir**" iddiasında bulunarak hala devrime bağlı olduğunu altını çizmiştir.

Siyasi tarihte **Fransa ile koalisyon güçleri arasında yapılan savaşlara** "**İhtilal Savaşları**" ya da "**Koalisyon Savaşları**" denmiştir.

İhtilal Savaşları;

1792 ile 1815 yılları arasında yapılmıştır,

Avrupa güçler dengesi ve siyasi coğrafyasını önemli ölçüde değiştirmiş,

İHTİLALİN İDEOLOJİSİNİ BÜTÜN AVRUPA'YA TAŐIMIŐ ve

devletler arası ilişkilerde yeni bir dönemi başlatmıştır.

Fransız İhtilalinin Sonuçları

Fransız İhtilali'nin en önemli sonucu kuşkusuz İhtilalin ortaya çıkardığı **fikir akımlarıdır**. İhtilalle birlikte **siyasi liberalizm** ve **milliyetçilik** gibi iki önemli fikir akımı ortaya çıkmış, ayrıca **sosyalizm ideolojisinin de temelleri atılmıştır**.

Bu fikir akımlarına bağlı olarak **eşitlik, özgürlük, milli egemenlik, laiklik demokrasi, ulus devlet gibi kavramlar doğmuş** ve **İhtilal Savaşları** ile bütün Avrupa'ya yayılmıştır. Böylece **Avrupa'da yönetimler değişmiş, anayasalar yapılmış, yeni bir Avrupa haritası ortaya çıkmıştır**. Fransız İhtilali'nin sadece **19. Yüzyıl değil, 20. hatta 21. Yüzyıla yayılan etkilerinin** olmasının en önemli **sebebi bu fikir akımlarıdır**.

İhtilalin kısa dönemli sonucu ise **Viyana Kongresi'nin toplanması ve 1815 Viyana Düzenlemeleridir.**

VİYANA DÜZENLEMELERİ

Müttefik devletlerle Fransa arasında 30 Mayıs 1814'te imzalanan Paris Barış Anlaşması ile Fransa 1792'deki sınırlarına çekilirken, Viyana'da bir kongre toplanmasına karar verilmiştir. Savaşın galipleri yeni bir Avrupa düzeni kurmak için Viyana'da bir araya gelmişlerdir.

Viyana Kongresi, 9 Haziran 1815'te kararlarının katılımcı devletler tarafından imzalanması ile **çalışmalarını tamamlamıştır.**

Katılan Devletler ve Politikaları

Fransız İhtilali ve sonrasında yıllarca süren İhtilal Savaşlarıyla birlikte **Avrupa'daki mevcut statüko yıkılmış, Napoleon Fransa'sı Avrupa içlerine kadar ilerlerken liberalizm, milliyetçilik** gibi fikirleri de beraberinde taşımıştır.

Bu nedenle

sınırların yeniden çizilmesi ve güçler dengesinin şekillendirilmesi gerekmiştir.

19. Yüzyılda hala **dünyanın ve uluslararası ilişkilerin merkezi Avrupa** olarak kabul edildiği için Viyana Kongresi **dünya siyasi tarihi** açısından da önemli bir olaydır.

Viyana Kongresine **İngiltere, Avusturya, Prusya, Rusya, İsveç, Portekiz, İspanya ve otuz altı Alman prensliği** temsilci **göndermişlerdir**. Ayrıca **kaybeden devlet** olarak **Fransa** da kongreye katılmıştır.

Kongreye çok sayıda devlet katılsa da alınacak kararlar üzerinde Napoleon'u bozguna uğratan **İngiltere, Avusturya, Prusya ve Rusya belirleyici olmuştur.**

Avusturya'yı Kongre'nin başkanlığını da yapan **Başbakan Metternich** temsil etmiştir.

Kaybeden taraf olan Fransa adına ise **Kral XVIII Louis Dış İşleri Bakanı Talleyrand'ı** göndermiştir. Ancak katılımcılar içinde ön plana çıkanlar **Metternich ve Talleyrand** olmuştur.

Metternich Avusturya'nın çıkarlarına uygun düzenlemeleri gerçekleştirmek için çaba harcarken,

Talleyrand da usta diplomat kimliğini kullanarak kazanan devletler arasındaki çıkar çatışmalarını kullanarak Fransa'nın uluslararası sistemden tecrit edilmemesini ve en az zararla Kongreden ayrılmasını sağlamaya çalışmıştır.

İzlediği başarılı politika ile **başlangıçta Fransa görüşmelere dahi alınmazken** kısa süre içinde toplantıların ayrılmaz bir parçası olmuştur.

Kongreye gelen bütün devletlerin ülkelerinin çıkarları çerçevesinde farklı beklentileri vardır.

Kuşkusuz **ortak payda belirsiz bir durumda bulunan Orta Avrupa'ya barış ve istikrarı getirmek ve bozulan dengeleri yeniden kurmaktır.** Ancak bunun dışında her birinin farklı hesapları vardır.

Metternich'in temel hedefi; çok uluslu bir İmparatorluk olan Avusturya'yı İhtilalin ortaya çıkardığı liberalizm ve milliyetçilik akımının zararlı etkilerinden korumaktır.

İngiltere'nin temel hedefi ise İngiltere'nin klasik denge politikası çerçevesinde **Viyana'da yapılacak düzenlemelerle Avrupa'da tek bir devletin güçlenmesini engelleyecek bir yapının kurulmasıdır.**

Bu politika çerçevesinde Fransa'nın fazla ezilmesinden yana değildir. Aksi takdirde **Kıta Avrupası** Rusya ya da Avusturya'nın denetimine girebilirdi.

Ayrıca **deniz ve ticaret üstünlüğünü devam ettirmek,**

İhtilal Savaşları sırasında ele geçirdiği İspanya, Portekiz, Hollanda'yı elinde tutmak da İngiltere'nin hedefleri arasındaydı.

Kongrede öne çıkan ve çözümde etkili olan **Avusturya ve İngiltere arasında bile ciddi çıkar çatışmaları vardı.**

İngiltere Kıta Avrupası'nın kontrolünden çıkmaması için Fransa'nın çok ezilmemesinden yanayken

Avusturya aksi kanaatleydi.

Kongre boyunca devam eden bu çelişkili durum ise **Talleyrand'**
in işine yaramıştır.

Yapılan Düzenlemeler

Viyana Kongresinde çalışmalar bütün katılımcı devletlerin bir araya geldiği **genel kurulda** yürütülmemiş, **komisyonlar oluşturularak gerçekleştirilmiştir.**

Viyana Kongresi komisyonlar biçiminde çalışmalarını yürüten ilk uluslararası kongre örneği olması açısından da ilgi çekicidir.

Komisyonlarda alınan kararlar ve devletlerin daha önce kendi aralarında yapmış oldukları anlaşmalar birleştirilerek bir **Sonuç Anlaşması** ortaya çıkarılmış, katılımcı devletler tarafından **9 Haziran 1815'te** imzalanmıştır. Bu kararların başlıcaları şunlardır:

1. **Fransa'nın kazanmış olduğu toprakların hepsi elinden alınacaktır.**
2. **Belçika ve Hollanda birleştirilerek Nederland** adıyla yeni bir devlet kurulacaktır.

3. **İsviçre 22 kantondan** meydana gelen **bağımsız ve tarafsız bir devlet** haline getirilecektir.
4. **Almanya'da Kutsal Roma-Germen İmparatorluğu devletleri** ve Napoleon'un kurduğu **Ren Konfederasyonu kaldırılacak** yerine **38 devletten meydana gelen German Konfederasyonu** kurulacaktır. Merkezi Frankfurt olan bu konfederasyon bir **Diyet (Meclis)** tarafından yönetilecek, **Meclisin başkanlığını da Avusturya yapacaktır.**
5. **Polonya toprakları Rusya, Prusya ve Avusturya** arasında paylaşılacaktır.

6. İtalya'nın parçalanmış yapısı devam edecek, **kuzey bölümü Avusturya'ya geçerken, Nice, Savoi, Cenova Cumhuriyeti toprakları Sardunya'ya bağlanarak** Fransa'nın güneyinde güçlü bir devlet oluşturulacaktır.
7. Uluslararası nehirlerde **ticaret amacıyla yapılacak ulaşım serbest olacaktır.**
8. İngiltere **Malta, İyon Adaları, Seylan Adası, Honduras, Guyan ve Trinidad adalarını** alacaktır.

- 9.** Avusturya Doğu Galiçya, Lombardiya ve Venedik'i alacaktır.
- 10.** Prusya'ya Pozen bölgesi, Saksonya ve Westphalia bölgesinin bir kısmı verilecektir.
- 11.** Rusya İsveç'ten aldığı Finlandiya ile Osmanlı Devleti'nden aldığı Besarabya'yı koruyacaktır.

Viyana Kongresinin Ayırıcı Özellikleri ve Alınan Kararların Sonuçları

Napoleon Savaşlarının ertesinde **Avrupa'ya yeni bir düzen getirmek amacıyla gerçekleştirilen Viyana Kongresi tümüyle Metternich'in eseri olup** Avrupa siyasi tarihinde yeni bir dönemin başlangıcını teşkil etmiştir.

Avrupa'nın Viyana'da belirlenen statüsü 1830 ve 1848 İhtilalleriyle sarsıntılar geçirse de bazı değişikliklerin dışında **genel hatlarıyla Birinci Dünya Savaşı'na kadar sürmüştür.**

Viyana Düzenlemelerinde tarihte çok az rastlanabilecek bir Şey gerçekleŐtirilmiŐ ve yenilen **Fransa'ya karşı sert ve cezalandırıcı bir politika izlenmemiŐtir. Bu yaklaŐımın **mimarı İngiltere** olmuştur.**

Çünkü **Kıta Avrupa'sında** bütün g lerin bir **denge içinde** tutulmasından yanadır.

Ayrıca Fransız dış işleri bakanı **Talleyrand'ın konu ile ilgili çabalarını da unutmamak gerekmektedir.**

Viyana Kongresi **devletler arası ilişkilerde** de **yeni bir dönemi** açmıştır.

Kongre ile İngiltere, Rusya, Prusya, Avusturya-Macaristan ve Fransa'dan oluşan grubun esas kabul edildiği **yeni bir Avrupa güçler dengesinin temeli atılmış**, **iki taraflı diplomasiden çok taraflı diplomasiye geçilmiştir**.

Böylece "**Kongre Sistemi**" ya da "**Konferans Sistemi**" denilen yeni bir sistem ortaya çıkmıştır.

Bundan sonra devletler aralarındaki problemleri **savaşarak değil, barışçı yöntemlerle diplomasi çerçevesinde çözümleneceklerdir.**

Uluslararası **bir sorun çıktığında derhal bir kongre toplanacak** ve Avrupalı devletlerin katılımı ile konu tartışılacak, fikir alışverişi yapılacak ve **devletler hukuku ilkeleri çerçevesinde karara bağlanacaktır.**

Bu yolla **Avrupa'da kalıcı bir barış düzeni kurmak** da mümkün olacaktır.

Viyana Düzenlemelerinde **uluslararası ilişkiler** alanında ortaya çıkan bir başka önemli gelişme “**Avrupa Uyum**” kavramının doğmasıdır.

Milletler Cemiyeti ile Birleşmiş Milletler örgütlerinin kurulmasından bir yüzyıl kadar önce **Metternich**

Avrupa’yı birbirleriyle sürekli çatışma içinde olan ayrı ayrı ulusların ve devletlerin yer aldığı bir kıta olarak değil,

tek bir bütünleşmiş Avrupa Cumhuriyeti olarak görmüştür.

Westphalia Barış Anlaşması'nda ilk kez ortaya atılan **Birleşik Avrupa fikri,**

Metternich'in amaçları doğrultusunda **Viyana'da daha da geliştirilmiş** ve **Avrupa Devletler Konseyi** adıyla bir yapılanma şekillendirilmiştir.